

גמ"ר (חדרה) 3383-10-24 - מהדי זייד נ' מדינת ישראל

גמ"ר (חדרה) 3383-10-24 - מהדי זייד נ' מדינת ישראלשלום חדרה

גמ"ר (חדרה) 3383-10-24

מהדי זייד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[04.11.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתב אישום בשל פגם או פסול בכתב האישום ו/או בשל טענות הגנה מן הצדק.

ואלה העובדות הצריכות לענין:

כנגד הנאשם הוגש ביום 10.10.2024 כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיפים

64+40 לפקודת התעבורה, וגרימת נזק לאדם ולרכוש לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיפים 68 ו62

לפקודת התעבורה, עבירות מיום 25.5.2021.

בישיבה מיום 20.5.25 כפר הנאשם במיוחס, וביקש להגיש כפירה מפורטת בתוך 10 ימים; ובהחלטה מיום 20.5.25

קבעתי, כי ב"כ הנאשם יגיש כפירה מפורטת בתוך 10 ימים; ונקבע דיון ללא זימון עדים ליום 8.7.25, וכן נקבע מועד

לשמיעת ראיות ליום 27.11.25.

ביום 1.6.25 הודיע ב"כ הנאשם, כי קיימת טענה מקדמית לענין שיהיו בהגשת כתב האישום, וכי ידאג להגיש בקשה

מסודרת; ובהחלטה מיום 11.6.25 קבעתי, כי בקשת הנאשם תוגש עד לא יאוחר מיום 15.6.25, והמאשימה תגיש

תגובתה בכתב, והבקשה תידון במועד הדיון הקבוע ליום 8.7.25.

ב"כ הנאשם לא פעל בהתאם להחלטה, ורק ביום 7.7.25 הגיש 'טענה מקדמית - בקשה לביטול כתב אישום בשל

פגם או פסול בכתב האישום ו/או בשל טענות של הגנה מן הצדק בטרם הגשת כפירה מפורטת'.

בדיון מיום 8.7.25 ביקשה המאשימה שהות ליתן תגובה בכתב; והצדדים הסכימו כי תינתן החלטה בכתב על סמך

טענות הצדדים בכתב בבקשה ובתגובה ללא צורך בדיון נוסף.

ביום 28.7.25 הגישה המאשימה את תגובת המאשימה לטענות ההגנה.
ביום 3.8.25 הוגשה תגובה מטעם ב"כ המבקש.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום כנגד הנאשם הוגש בחוסר סמכות ובניגוד לדין, לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי, ולפי סעיף 57א לחוק והנחיית היועמ"ש מס' 4.1202 בעניין משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום. נטען, כי אירוע התאונה התרחש בתאריך 25.5.2021, וכתב האישום הוגש ביום 10.10.2024 למעלה משנתיים לאחר מכן, ובשיהוי של שנתיים מפעולת החקירה האחרונה בתיק (אשר על פי רשימת חומר החקירה ופעולות החקירה בתיק, בוצעה ביום 14.11.2022), כך שהמאשימה פעלה בניגוד להנחיית היועמ"ש לסיים ולהגיש את כתב האישום בתוך 18 חודשים, ללא אישור, ובניגוד לדין כפי שנקבע בסעיף 57א לחוק ולצדק. עוד נטען, כי הגשת כתב האישום בניגוד להנחיות ולדין מהווה פגיעה באינטרס הציבורי ובהסתמכות הנאשם בפרט והציבור בכלל, ופגיעה קשה בעקרונות הצדק ופגיעה בזכות הנאשם לניהול הליך הוגן; ונטען כי השילוב בין נסיבות העבירה, שאינן מן החמורות, לבין הפגמים המשמעותיים שבוצעו הן על ידי הרשות החוקרת והן על ידי רשות התביעה, יש בה כדי לפסוק לטובת הצדק; ובנסיבות אלה התבקש להורות על ביטולו של כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם.

המאשימה טענה כי משך הטיפול בתיק לא חרג מהוראות החוק, הנהלים וההנחיות, ועל כן יש לדחות את טענות ההגנה. המאשימה הפנתה להנחיה 4.1202 להנחיות היועמ"ש, אשר קובעת בעמוד 6 להנחיה כי בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר ומעלה יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים מיום קליטת התיק במשרדי התביעה; ובהתאם להנחיה קיימות עילות אשר בהתקיימן ייעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק, וביניהן "השלמות חקירה" ו"הליכי שימוע"; וכן פרקליטות המחוז רשאית להאריך את התקופה הקצובה לטיפול בתיק החקירה לתקופה כוללת של 12 חודשים נוספים (6 חודשים בכל פעם); והתיק התקבל בפרקליטות המחוז ביום 13.10.22, ובמהלך הטיפול בתיק ניתנו שתי ארכות על ידי פרקליטת המחוז, בנות 6 חודשים כל אחת: ביום 11.10.23 אושרה ארכת דיווח תובע החל מיום 13.10.23 ועד ליום 13.4.24, וביום 4.4.24 התבקשה ארכה נוספת מפרקליטת המחוז וזו אושרה החל מיום 13.4.24 ועד ליום 12.10.24, וכתב האישום הוגש בתוך תקופת הארכה - ביום 10.10.24; ולו היתה פניה מקדימה מצד ב"כ הנאשם למאשימה, טרם הגשת הבקשה לבית המשפט, אז היה מקבל עדכון בדבר מועדי הארכה והאישורים שניתנו לכך כדין; ובנסיבות אלה, לא הייתה כל חריגה מזמני הטיפול הקבועים בנוהל ובהנחיה הרלבנטיים, ולא נפל כל פגם בזמני הטיפול; ועל כן דין הטענה להידחות. למעלה מהצורך נטען, כי אין גם בשיהוי הנטען כדי להצדיק את ביטול כתב האישום.

ב"כ המבקש בתגובתו, טען כי טענות המשיבה הן טענות בעלמא, ללא הצגת כל מסמך, ולא הוצג כל אישור המעיד על ארכה, ולא הוצג כל מסמך המעיד על תאריך קבלת התיק אצל המשיבה; והמשיבה התבקשה להציג אישור המעיד על מתן ארכה ראשונה ושניה ואישור על קבלת התיק ב-13.10.22.
דיון בבקשה נקבע ליום 30.10.25; ולבקשת ב"כ הנאשם נדחה הדיון ליום 4.11.25.

במסגרת הדיון הציג ב"כ המאשימה מסמכים באמצעות המחשב, והצהיר לפרוטוקול, כי "בתיק נתבקשו השלמות חקירה, היה צריך לבחון לעומק ביצוע פעולות, תוצרי השלמות קבלת אישורים מתאימים להגשת כתב האישום. כאשר מדובר בתיק שהוגש בהליך רגיל ולכן עדיין נדרש פרק זמן נוסף שלגביו ניתן אישור וכתב האישום הוגש בהתאם לדין וזה גם לפי תקופות שנקבעו בחוק ולפי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה" (עמוד 7 שורות 20-25 לפרוטוקול דיון).

דיון סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי "משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה". הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 בענין "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" קובעת פרקי זמן קצובים לטיפול התביעה בתיקים; ועל פי סעיף 4א(2)(ב) להנחייה, בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים; וכן נקבע, כי מניין התקופות יחל ביום מועד קליטת התיק ביחידת התביעה ועד למועד קבלת ההחלטה הסופית בדבר העמדה לדין או סגירת תיק. בהנחיה 4.1202 נקבע מנגנון המאפשר הארכת התקופה הקצובה להגשת כתב האישום. על פי סעיף 4(ד)(1) בהנחיה האמורה, ניתן להאריך את התקופה ב- 6 חודשים, בין היתר בכפוף לכך שהתובע יציין את הטעמים המצדיקים את החריגה מהתקופה הקצובה, וידווח לראש היחידה זמן מספיק לפני שתסתיים התקופה הקצובה של 18 חודשים.

במידה והדיווח לראש היחידה מתבצע לאחר שחלפו 18 החודשים הראשונים, אין די בדיווח בלבד, אלא על פי סעיף 4(ד)(2) בהנחיה הנ"ל יש לקבל את אישורו של ראש היחידה. על התובע המטפל, או הממונה עליו, לפנות בבקשה בכתב אל ראש היחידה, ואישור ראש היחידה יתועד בתרשומת בתיק. אישור ינתן אם קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הארכה כאמור.

בענייננו, כאמור, על פי תגובת המאשימה עולה, כי התיק התקבל בפרקליטות המחוז ביום 13.10.22, ובמהלך הטיפול בתיק ניתנו שתי ארכות על ידי פרקליטת המחוז, בנות 6 חודשים כל אחת: ביום 11.10.23 אושרה ארכת דיווח תובע החל מיום 13.10.23 ועד ליום 13.4.24, וביום 4.4.24 התבקשה ארכה נוספת מפרקליטת המחוז וזו אושרה החל מיום 13.4.24 ועד ליום 12.10.24, וכתב האישום הוגש בתוך תקופת הארכה - ביום 10.10.24; ועל פי הצהרת ב"כ המאשימה בדיון "בתיק נתבקשו השלמות חקירה, היה צריך לבחון לעומק ביצוע פעולות, תוצרי השלמות קבלת אישורים מתאימים להגשת כתב האישום. כאשר מדובר בתיק שהוגש בהליך רגיל ולכן עדיין נדרש פרק זמן נוסף שלגביו ניתן אישור וכתב האישום הוגש בהתאם לדין וזה גם לפי תקופות שנקבעו בחוק ולפי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה"; וכתב האישום הוגש (ביום 10.10.24) בתוך פרק הזמן המוארך הקבוע בהנחיה שבין קליטת תיק החקירה בפרקליטות ועד למועד קבלת ההחלטה הסופית בדבר העמדה לדין והגשת כתב האישום. עולה אם כן, כי המאשימה סיפקה הסבר סביר לארכה שהתבקשה; וכתב האישום הוגש ללא חריגה מפרק הזמן שנקצב לטיפול התביעה בהתאם להנחיית היועץ המשפטי; ומתייתר הצורך לדון בתוצאות אי עמידה בפרק הזמן הקצוב לענין משך הליכי חקירה והעמדה לדין.

באשר לטענות לאכיפה מפלה - אכן, אכיפה בררנית יכולה להקים הגנה מן הצדק מקום בו נאכף הדין באופן שונה, בין ביחס למעורבים באותה פרשה ובין כאשר מדובר בפרשות שונות, ובלבד שאין כל טעם רלוונטי המבחין ביניהם. יחד עם זאת, הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית שמורה למקרים חריגים, והנטל המוטל על כתפי נאשם הטוען לקיומה הוא כבד, שכן לרשות עומדת חזקת התקינות המנהלית ביחס לפעולותיה. לכן, אין די בהעלאת הטענה בעלמא ויש להניח תשתית ראייתית מספקת (ע"פ 3507/19 עבד אלסמד בורקאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.12.2020)). ובענייננו, הטענה נטענה בעלמא, ללא כל פירוט, והנאשם לא הרים את הנטל המוטל עליו בענין זה. לפיכך, הבקשה נדחית.

דיון ההוכחות הקבוע ליום 27.11.25 ישמע במועדו.

מאחר שלא הוגשה רשימת עדים מוסכמת, כאמור בהחלטתי מיום 20.5.25, המאשימה תזמן את עדיה כדין, ותוודא התייצבותם.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ו, 04 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.